

«Історія мого життя є частиною історії моєї батьківщини»

Тарас Шевченко, 1861 рік¹

Робімо своє життя частиною історії нашої з Вами України! Незалежність,
життя та воля – найвищі цінності!

*«... кожен, таки справді кожен, без винятку, індивід своїм доданим
натиском здатен змінити хід історії – зрушити
завислу між епохами чашу терезів...»²*

Шановний Читачу!

Ви тримаєте чергову збірку віршів нашого херсонського поета, яка присвячена його рідному місту Херсону – Місту-герою України.

«Фортеця Херсон: одне серце на два береги!». Промовиста назва збірки говорить сама за себе. Війна зробила безліч українських міст, містечок, сіл та селищ незламними фортецями для ворога, але не кожному населеному пункту пощастило мати поета, який увіковічить у віршах події та емоції, що пережили та відчували мешканці під час окупації, звільнення й перебування на лінії фронту під обстрілами та атаками загарбника.

Поціновувачі творчості пана Михайла в новій збірці зустрінуть, як завжди у його віршах-олійниках, сподівання і мрії, радість і біль, спогади минулого і майже передбачення майбутнього, а головне – надію і віру! Надію і Віру в нашу Перемогу! Адже місто Херсон – це не тільки фортеця у фізично-матеріальному розумінні цього слова, але й у духовно-психологічному! Нас, дуже різних, але самодостатніх, об'єднала одна мета – звільнення українських територій від агресора та кінцева перемога над споконвічним ворогом. Заради цього ми повинні триматися разом до її досягнення не зважаючи ні на яку пропаганду і спокуси ворога зовнішнього, ні на які маніпуляції

¹ Забужко Оксана. Найдовша подорож. Есей. Київ : Видавничий дім «КОМОРА», 2022. 168 с. Один із варіантів цитати українського національного Генія спеціально взятий із доробка саме пані **Оксани Забужко**, як моя пропозиція шановному Читачу ознайомитися із актуальним і, одночасно, цікавим філософсько-письменницьким україно-центричним аналізом понад тридцятирічного існування нашої Держави з погляду, хоч і не історика, але нашого живого класика і її короткого, але емного, екскурсу колонізаторських потуг Московії / РІ / СРСР / РФ, обмірковування впливу на нинішній час давньої і сучасної історії України, і все приправленого її особистими переживаннями і відношенням до ситуацій і подій, в яких вона перебувала (-е).

² Там само. С. 121.

і хитрощі ворога внутрішнього, ні на які помилки, неправильні дії чи рішення українського уряду! Не буде іншого часу, ніж як зараз, зробити свій внесок у збереження Незалежності та Державності України! Тримаймося посполу, бо один кіл плота не держить. Як кажуть, і в радості, і в горі мусимо бути єдині, би ми – одна родина!

Попередні збірки віршів, що присвячені Херсону в часи окупації, звільнення і перебування його на лінії фронту, мали, на мою думку, значний успіх, який можна обрахувати як у фінансовій, так і в географічній площині.

Так, за 2023 рік було продано через видавництво і автором самостійно збірку «Незламний Херсон» у загальній кількості 621 екз. (на 70 037,00 грн), збірку «Цвіт акації в окупації» – 345 екз. (50 795,00 грн) та збірку «Я розкажу вам про Херсон» – 283 екз. (57 235,00 грн).

Що стосується географічної складової поширення вказаних збірок, хоч для автора будь-яке місце і кожна людина, яка їх придбала, є важливими, та все ж я згадаю деякі пам'ятні мені знакові місця, де згадані збірки вже перебувають, і людей, які їх отримали в подарунок чи придбали.

Отож, цікава і змістовна була зустріч восени 2023 року в Херсоні із відомим ірландським кінорежисером, журналістом, сценаристом та продюсером **Джонні О'Райлі (Johnny O'Reilly)**, який зараз живе в Києві. У 2022 році він почав виробництво фільму «Херсон» – багатосюжетного документального фільму про групу солдат із прифронтового українського міста Херсона. Під час його чергового перебування в нашому місті він отримав у подарунок від бійців роти вогневої підтримки 196 окремого багальйону територіальної оборони 124 окремої бригади територіальної оборони Сил територіальної оборони Збройних сил України зібрання творів із дарчим написом автора.

Олександр Вівчарчук організував і провів презентацію збірок в Українському земляцтві м. Нарва (Естонія). Книги отримав і друг автора, **Максим Зборовський**, один із ведучих загальноукраїнського інформаційного телемарафону «Єдині новини» (м. Київ). Власником малюнка з обкладинки збірки «Незламний Херсон», нанесеному на гільзі снаряда, став відомий український журналіст, мандрівник, фотограф, автор і ведучий програми «Світ навиворіт» **Дмитро Комаров**. До речі, малюнок на гільзі малювали **Оксана Ярова** (дівооче пріз-

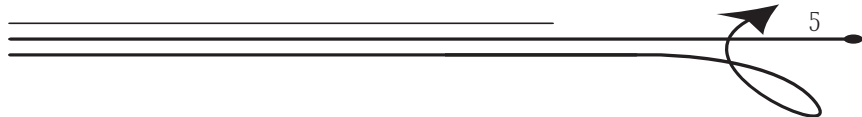
вище Зозуля, однокласниця автора збірки) та **Оксана Квітка** із с. Хрещенівка (Бериславський район Херсонська область).

За небайдужість до українців, які опинилися в Іспанії через повномасштабну агресію РФ проти України, за тяжку й щоденну працю, спрямовану на підтримку України і привернення уваги до її потреб під час війни, за поширення української культури на теренах Королівства Іспанія й ознайомлення з традиціями нашого народу мешканців Піренеїв я із великим задоволенням подарував по комплекту з трьох різних збірок творів п. Михайла нашим херсонцям, пані **Оксані Пономарьовій** і пану **Андрію Яременку**, організаторам Міжнародного творчого марафону «ЗБЕРЕЖИ СВОЮ МРІЮ! SAVE YOUR DREAM! SALVA TU SUEÑO!» та чудовій іспанській родині **Марії Павленко й Оскару Гарсія Маддаро (Oscar García Madarro)**, очільникам Галісійської асоціації допомоги Україні Aga-Ucraina з міста Ла-Карунья.

Вірші п. Михайла прозвучали на організованому Кнайп-клубом «Купідон» фестивалі Таврійської Поетичної Незламності «Нескорені Кавуни», що відбувся 10–11 листопада 2023 року в м. Херсоні до річниці деокупації міста³.

Катерина Цимбалюк на своїй сторінці в мережі «Фейсбук» організувала оригінальний флешмоб херсонців до Дня Незалежності 2023 року з метою привітати один одного зі святом і одночасно популяризувати поезію серед українців та творчі здобутки херсонського поета⁴. Різними голосами, з усіх куточків України та світу, учасники флешмобу читали вірш **Михайла Олійника** «Що значить жити в Херсоні?» і, по суті, говорили про одне: «Перемога за нами!».

Окремо варто приділити увагу творам поета, що покладені на музику і є відомими не тільки серед херсонців. Чого варта лише пісня «Я проїду Антонівський міст»⁵ у щемливому виконанні талановитої невідомої україночки з лівого, окупованого на тепер, берега. Її голос не тільки співає, але й серце кричить, волає та плаче між рядками озвученої і душевно виконаної пісні!

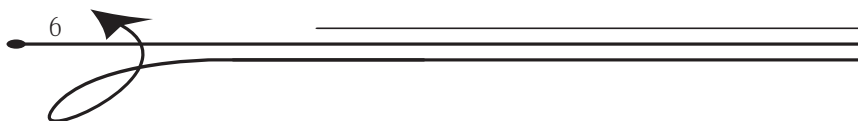

Творчість п. Михайла спонукала відкрити себе з нової сторони і талановитих херсонських співачок – **Марію Чумак** (сценічне ім'я **MRІЯ**) та **Вероніку Алексєєнко** (сценічне ім'я **ВіРА**).

Так, пісні у виконанні **MRІЯ** стають, без перебільшення, культурним надбанням і підтвердженням народопісенності української нації. Зокрема, пісня «Нескорені степи»⁶ на однойменний вірш М. Олійника звучить у документальному фільмі «Надзвичайні», присвяченому будням херсонських рятувальників під час війни⁷. Деякі пісні на вірші поета прозвучали у вересні 2023 року на музичній платформі XXV Міжнародного театрального фестивалю «Мельпомена Таврії»⁸, у тому числі й емоційно-потужна «Посічена кулями»⁹ та філософськи-алегорична «Осінь в бронезилеті»¹⁰. Привертає увагу і радісно-різдвяна, але не менш світоглядна пісня «Привіт, Мос Рідне Місто (З Різдом)»¹¹. Сподіваємося, що мрія співачки із запису власного альбому на вірші автора цієї збірки найближчим часом зреалізується і її музика продовжить позитивно трансформувати емоції людей.

Надзвичайно талановита і чудова співачка **ВіРА** у своїй творчості теж надихається віршами п. Михайла. Її феноменальне опрацювання віршів та оригінальна музика творять щемливі шедеври, якими кожен може насолодитися. Прослухавши пісні в її обробці та виконанні, ніхто не залишиться байдужим! Насолоджуйтеся по-батьківськи емоційно-філософською «Назад додому» (Херсон)¹², присвяченою всім, хто вимушено покинув рідні домівки і виїхав світ за очі, чи життєствердною надіє-любовною, світлою піснею «Воїн»¹³, яка стосується кожного з нас, де б він не перебував і чим би не займався. Якщо я не помиляюся, **ВіРА** була першою, хто почав активно перетворювати вірші Михайла на музику, роблячи багато імпровізацій на піаніно (зараз у доробку співачки вже 10 пісень на його слова). Їхній тандем навіть встиг провести в м. Херсоні творчий вечір у листопаді 2021 року.

Ось такий маленький одержався в мене екскурс із самостійно-культурного життя віршів-олійників. Згадані люди, проведені заходи та мистецькі події, появи нових пісень та творів – всі вони так чи інакше виникли завдяки рефлексії на творчість п. Михайла.

І наостанок зверну увагу Читача на приємне поєднання кольорів на обкладинці збірки, яке подає певну надію на подальше мирне життя, не фокусується лише на трагедії і болі херсонців: тут і зелень, і прапор, і наша річка, і відома всім херсонцям скульптура Слави в меморіальному комплексі «Парк Слави» на березі Дніпра. У той же час поряд розбита бібліотека як символ фортеці, незламності нашого міста, а з іншого боку – констатація культурності й начитаності українців.

Шановні Читачі, продовжуємо надихатися поезією Михайла Олійника та слідкувати за застиглою у віршах сучасною історією «агресії одного народу проти іншого та наслідками цієї агресії, які відбиватимуться на багатьох наступних поколіннях, навіть якщо ми воліли би цього уникнути»¹⁴. Насичуйте себе емоціями від споглядання на щоденний героїзм звичайних людей, майстерно закарбований поетом у слові, і не забуваймо робити своє життя частиною історії нашої з Вами України! Батьківщина впливає на формування особистості, визначає цінності, переконання та сприйняття світу, дії та погляди кожного з нас, у результаті твориться основа, підґрунтя для появи української ідентичності через спільні цінності та ідеали. Сподіваюся, НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, ЖИТТЯ та ВОЛЯ – найвищі цінності для Вас, як і для мене! Доля обрала нас свідками сучасної історії, тож нині саме той час, щоб своїми діями і рішеннями впливати на історію нашої країни і її майбутнє, оскільки її історія є й нашою історією!

Як завжди, висловлюю подяку **Лілії Віжічаній** за підтримку та орфографічно-пунктуаційну допомогу з передмовою до цієї збірки.

З повагою
Вадим Яровий,
солдат ЗСУ, д.е.н., секретар ХОО НСКУ

11.02.2024 р., 01 год 27 хв

¹⁴ Цитата взята із цікавого, як на мене, огляду роману «Аустерліц», одного з найвизначніших німецькомовних авторів сучасності **Вінфріда Георга Зебальда**, який в своїй останній книжці «символічно зосередився на тому, як мертві впливають на живих» і роздумів **Богдани Романцової** над теперішніми паралелями, які викликає цей роман у сучасників, викладених в її статті в «Український ТИЖДЕНЬ» (2024). «Картотека нашої пам'яті», за адресою: <https://tyzhden.ua/kartoteka-nashoi-pam-iaty/> (дата: 17 січня 2024).

16.07.2023

коли приїду як до раю
щоб тут
на кручах постояти
тебе
Гаврилівко
не визнаю
не зможу навіть обійняти

дірки в полотнах твоїх вулиць
руїни рідних колись хат
сто раз від вибухів здригнулись
але чекають нас назад

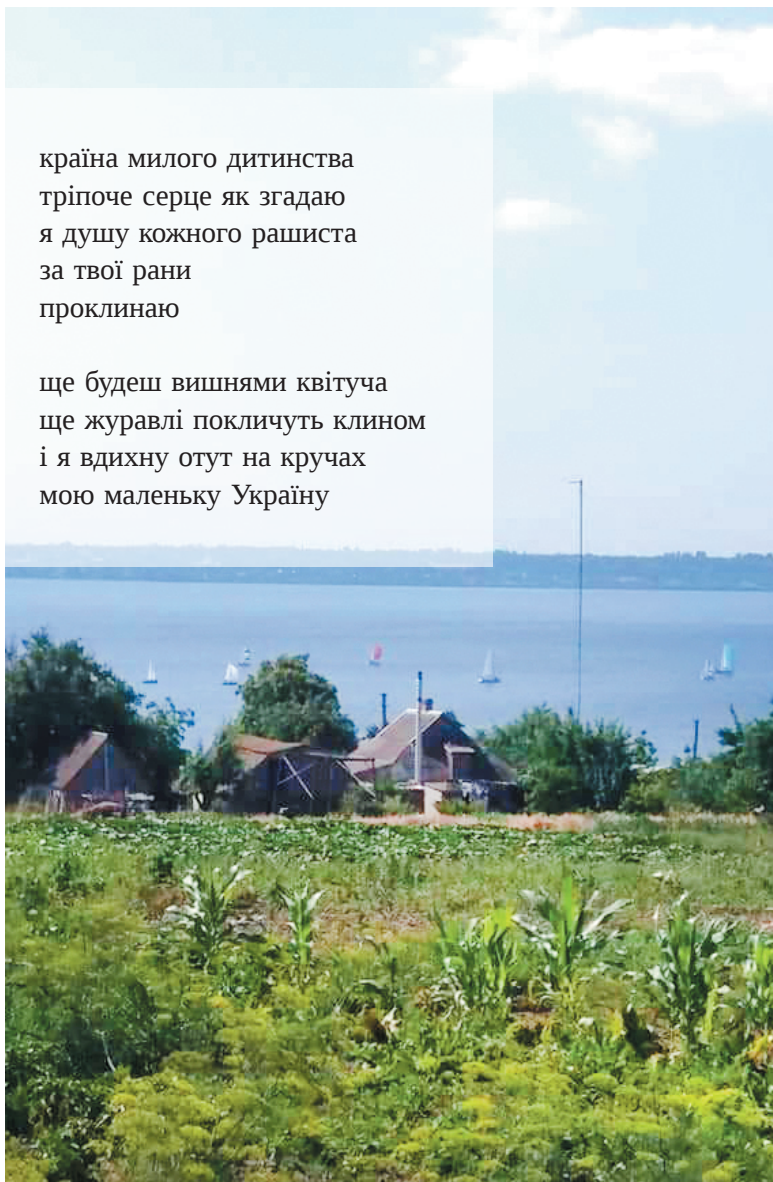
а наш Дніпро велико водний
немов ручай в пісках сипучих
вже вітер запахом свободи
не залоскоче тут на кручі

і на човні якийсь рибалка
не зніме шум піднявши весла
бо наша рідна серцю балка
кудись розтанула і щезла

країна милого дитинства
тріпоче серце як згадаю
я душу кожного рашиста
за твої рани
проклинаю

ще будеш вишнями квітуча
ще журавлі покличуть клином
і я вдихну отут на кручах
мою маленьку Україну

16.07.2023

як же хочеться просто додому
де на стінах старенькі шпалери
ніби тисячу років по тому
незабутньої нашої ери

пробіжу на світанку стежками
здивлюся на верби і клени
теплим сонечком посмішка мами
доторкнеться так ніжно
до мене

похилилася вишня тендітна
підставля виноград свої грона
придивляються радісно вікна
серце шепче
нарешті я вдома

вже сто раз в ностальгії згорівши
його стук ніби звук метроному
тут подумаєш втомлено сівши
як же хочеться
просто
додому

отже
в кожнім моєму кроці
чебреці й гіркота полину
Лепетиха на тому боці
я ж до цього душею лину

на цім боці моє дитинство
на тім боці незнані далі
як лещатами горло стисло
і закручує по спіралі

де ж ви баржі удаль пливучі
білих чайок сріблясті крила
сумні верби мої плакучі
вас пустеля суха накрила

відпущу як по вітру попіл
свої зими і теплі весни
я ж бо вірю вже стільки років
що ти знову колись воскреснеш

← залиште Ваш коментар тут

20.07.2023

молюсь за вас
щоденно і щоночі
де б я не був
не ївши
і не спавши
за ваш живіт
за руки
ноги
очі
і за таке слабке
здоров'я ваше

апостола Петра прошу
благаю
щоб не пустив
нікого з вас до раю
щоб здохли ви
прокляті москалі
в своїм болоті
на своїй землі

хай на десятки нових поколінь
по справам вашим
буде вам
амінь

